

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

יח.

עין משפט
גר מצוה

ד א מיי פייג מהל' מעה"ק
הלי"א:
ב [מיי שס הלכה י']:

שיטה מקובצת

[illegible]

ה' בלשמות מדמו נמי נגזר אטו ל' דמו נמי לא משתמע שלא יעשה תהו ובה"ט לאכול אמאי מודים ליגזר להווייתא וי"ל דההיא נמי אפשר בצריכה לאחר שהעלן ומשלה צהן האור שאים אלא לזיון בעלמא ולא דמי להניח דמשמע שלא יעשה וריקה ככלל ועוד האמורים לא מיפסיל יוצחא אטו לא אוקצורו ומיורו צעל מנת להניח אימורין למחר או להוציאם לתוך היה פוסל ר' יהודה דמתן צוהים צברק לא הפסולין (דף (ה);) ושנה טעמא משום דגזר (הה) כל האימורים אטו להניח כל דמו: **עד** אחת. במגילת ספרים דרבינו נסים גרס עד לאחת פירוש עד מאד כדמרגמינן מאד לאחד וי"מ עד אחת עד הנפס שנקבצא (ב) יחידה והשאת משמע הכא שרבי למד הרבה מרבי אלעזר כן שמוע וקשה דבסוף הערל (ויצוה ר' (ד) אמר ר' פסלנמי לגמור מורה אלא רבי אלעזר כן שמוע חזרו עלי תלמידיו כמרגנולין של בית צוקא ולא היינו של לגמור אלא דרבי אחד בשמנחיו ומעא מעשה זה זה חל"כ תעד דהסא קאמר לגמור קורה והבא קאמר למנות מדותיו: **אלא** יְעוֹדִים דברי ההב פבור אגרייה. לפי מסקנא זו כל שוכל להוציא לשום תנא פיוול (דף (ו);) ויחיה דרבי' דרבי' ציבור (דף (ז);) תנן השוחט את הוצה לאכול כית ממער שמתא האליה למחר פיוול ויחזין עזור כרת וקאמרין בגמרא צבורה דעור דהא האליה כהליה דמי (דף (ח);) דקא מחשב מאכילת מוצה לאדם אמר שמואל הא מני רבי אלעזר היא דאמר מחשבין (ט) מאכילת אדם כו' וכמו כן טעמא דרבי יוחנן ללעיל דמרס שמועא אמר רבי אלעזר מקרבא ושמה בין אלו מסקנא דהכא ועוד יש לתקן אקסבר (ט) שמואל לכוולו מנאי הוי פייגור והשלשא מחלוקת בעלמא אכל בציבא הוי פייגור בין לתנא קמיה בין לרבי אלעזר (ט) אכל לרבי יוחנן (ט) וכול לומר כן דהא בחדא מילתא קאמר ר"ר דאמר רבי אלעזר שאין קעמור כרת מודה שני דרביי של רבי יוחנן יכילס להקיים שצריך למצוא שני תנאים איצבא דרבי אלעזר דחד פסקל וחד מפגל ונמאי לא מקסנא דרבי הכל פסול אטנייה לא משכח דהו: **הכל** מר"ר דאמי הנייה ר"ר דרבי

ור' יהודה סבר בהגדר פליגי להניח דברי הכל
 פסול מאי טעמא גזירה מקצת דמו אטוי כל
 דמו וכל דמו פסולא דאורייתא דתניא א⁶ אמר
 להם רבי יהודה אי אתם מודים לי שאם הניחו
 למחר שפסול חישב להניחו למחר נמי פסול
 ואותא ר' אלעזר למימר אף בוו ר' אלעזר פוסל
 וחכמים ממשירין וסבר ר' יהודה להניח מדמו
 למחר דברי הכל פסול והתניא אמר רבי
 כשהלכתי ב⁶ למצות מדותי אצל ר' אלעזר בן
 שמעון ואמרי לה למצות מדותי של ר' אלעזר
 שבן שמוע מצאתי יוסף ⁷הבבלי ויפסל וישב אלפיו
 ותיה חביב לו ביותר עד ⁸לא תחת אמר לו רבי
 השוחט את הזבח להניח מדמו למחר מהו
 א⁹ אמר לו כשר ערבית אמר לו כשר שחרית
 אמר לו כשר צהרים אמר לו כשר מנחה אמר
 לו כשר אלא שר' אלעזר פוסל צהבו פניו של
 יוסף הבבלי אמר לו יוסף כמדומה אני שלא
 כיווננו שמועתנו עד עתה אמר לו ¹⁰ רבי
 הן אלא שר' יהודה פסול שנה לא וחזרת
 על תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי
 עכשיו ששנית לי פסול החזרת לי אבידתי וגזר
 עיניו דמעות של רבי אלעזר בן שמוע עלו
 אשרכים תלמידי חכמים שדברי תורה חביבין
 עליכם ביותר קרא עליו המקרא הזה ¹¹מה
 אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי וגו' הא
 מפני שר' יהודה בנו של ר' אלעאי ורבי
 אלעאי תלמידו של ר' אלעזר ¹² לפיכך שנה
 לך משנת רבי אלעזר ואי סלקא דעתך דברי
 הכל פסול אתנניה מאי החזרת לי ¹³ אבידתי
 איהו פלוגתא קאמר ליה אלא מאי כשר ור'
 אלעזר ¹⁴ פסול פוסל אתנניה אי הכי מאי הא
 מפני ¹⁵ (פלוגתא) אגן נמי פלוגתא קא
 מתנינן אלא לעולם דברי הכל פסול אתנניה
 וומאי החזרת לי אבידתי ¹⁶ דהדר ליה מיהא שום
 פסלות בעולם: **מתני'** לא יצק לא בלל
 ולא פתח ולא מלח ולא הניף לא הגיש או
¹⁷ שפתתן בפתים מרובות ולא משתן כשירה:
גמ' מאי לא יצק אילימא לא יצק כלל
 עיכובא ¹⁸ כתב בה אלא לא יצק ¹⁹ כהן
 אלא זר אי הכי לא בלל נמי לא בלל
 כהן אלא זר הא לא בלל כלל פסולה
 והתנן

דור' ויהוד סכר. בשמיה הוא דפליגי רבנן משום דמיש במידי דלאו
 אלא אורחיה אכל בלהניח דברי הכל פסולה: **גזירה.** דמשחש להניח
 בממקת דמו אטו כל דמו וכל דמו פסולא דאורייתא הוא דמפרש
 בממקת וצחים צ' כל הפסולין (דף לו.) תרי קראי כתיבי צותר כו':

[illegible]

ספחת אלף כדי קמיה'ה כשר' כדאמרינן באלו מנחות (קמן דף עה:) לא
במנחת חוטא'ל וקנאות' דטענות מופה' בפרק כל המנחות
(סע' סא.) לא הניח' בקרן דרומית מערבית כדמפרש בשמעתא [יט: (ב)]
בזו' פסוק' לאח'ר אפייתן פותחן וקומץ כדמפרש באלו

מנחות (קמן דף עה.) ופתחן י"א מרובות גדולות יותר מדין המפורס
בכלו מנחות נקמות (שם דף עה:) מנחה ישראל כופל אחד לשנים שנים
בשבת (ויקרא י:) גב' עבודה כהני כה. דהא י"א נאמר יאקח ויבנה
ויהיה וכל הכבוד בצורת מנחה דהו אלא לעבד. י"א נמי
י"א מנחה וכל היא עיבודו. ואף על גב דרדשיני כלו בלא מנחות (י

[illegible]

ורה אור השלם

1. מה אֶהְיֶיךָ תוֹרֶתְךָ כָּל הַיּוֹם הַזֶּה שִׁיחֲתִי:
תְּהִלִּים כִּיט צו

הגהות הב"ח

(א) גבו' ור' אליעזר פוסל
אחנייה כל' ותיבת פסול
נמחק: (ב) רש"י ד"ה לא
הגיש וכו' בשמעתא הס"ד
ואח"כ מ"ה פתים מרובות
פתיחה לאחר:

מוסף רש"י

אי אתם מודים לי שאם
הניחו למחר שפסול.
דס נפסל נשקיעת החמה
(ובתים לו).